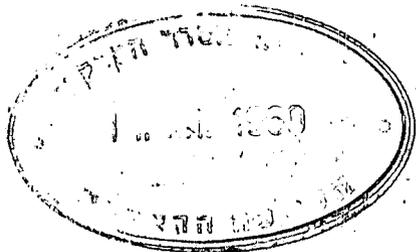
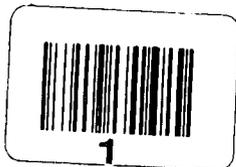

אסמס טאטון

רשומות

קובץ התקנות

8 בדצמבר 1960

1075

י"ט בכסלו תשכ"א

- עמוד
- 432 תקנות הדרכונים (תיקון), תשכ"א-1960
- 432 תקנות ההגבלים העסקיים (רישום הסדר כובל, בקשה למתן החלטה עליו והודעה על החלטה המועצה) (תיקון), תשכ"א-1960
- 433 תקנות הטלגרף האלחוטי (מקלטי רדיו) (תיקון), תשכ"א-1960
- 433 צו נמל אשדוד (הכרזת נמל), תשכ"א-1960
- 434 צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסדר נסיעת עצי פרי וגפן), תשכ"א-1960
- 436 צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הובלת לחם), תשכ"א-1960
- 438 צו מס הרכוש העירוני (שינוי האזור העירוני של חיפה) (תיקון), תשכ"א-1960
- 439 צו מס הרכוש העירוני (שינוי האזור העירוני של בית-שאן) (תיקון), תשכ"א-1960
- 440 צו מס הרכוש העירוני (שינוי האזור העירוני של נהריה) (תיקון), תשכ"א-1960
- 440 הוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (תיקון), תשכ"א-1960
- 441 החלטות הכנסת בדבר הוראות המגדילות או המטילות מכס או היטלים
- 441 תקנות הגנת הצומח (שימוש בתכשיר פרתיון ופתיונות מורעלים בגפרת התליום וסטריי-כנין) (תיקון), תשכ"א-1960 — תיקון טעות

מדור לשלטון מקומי

- חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הצפון (פיקוח על בנינים והקמתם בשטחי תכנון ערים גלבווע — יזרעאל, עמק-הירדן, געתון, סולם-צור, נעמן, שבי-ציון, בית-שאן, הגליל-העליון, יסוד-המעלה, מטולה, קרית-שמונה) (ביטול), תשכ"א-1960
- 444 חוק עזר לירושלים (העמדת רכב וחנייתו), תשכ"א-1960
 - 445 חוק עזר לאילת (היטל סעד ונופש), תשכ"א-1960
 - 448 חוק עזר לחיפה (שימור רחובות) (תיקון), תשכ"א-1960
 - 451 חוק עזר לנתניה (אגרות בית המטבחים), תשכ"א-1960
 - 452 חוק עזר לנתניה (אספקת מים), תשכ"א-1960
 - 453 חוק עזר לרחובות (הדברת עשבי בר), תשכ"א-1960
 - 459 חוק עזר לרחובות (רשימות לרוכלים והפיקוח עליהם) (תיקון), תשכ"א-1960
 - 460 חוק עזר לרמלה (אספקת מים), תשכ"א-1960
 - 461 חוק עזר לרמת-גן (הוצאת אשפה), תשכ"א-1960
 - 467 חוק עזר לחצור (רשימות לרוכלים והפיקוח עליהם) (תיקון), תשכ"א-1960
 - 469 חוק עזר לרמת-גב (מניעת רעש), תשכ"א-1960
 - 470

חוק הדרכונים, תשי"ב—1952

תקנות בדבר תעודות מעבר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 לחוק הדרכונים, תשי"ב—1952¹, אני מתקין תקנות

אלה:

1. אחרי תקנה 3 לתקנות הדרכונים, תשי"ב—1952² (להלן — התקנות העיקריות),

הוספת תקנה 38

תיווסף תקנה זו:

3א. על אף האמור בתקנה 3, פטור מתשלום אגרה בעד תעודת מעבר אדם היוצא לאחת הארצות הגובלות עם מדינת ישראל לצמיתות או כדי לחוג את חג המולד, חג הפסחא או קרבן הפסח.

„פטור מאגרה בעד מתן תעודת מעבר

2. בתקנה 4 לתקנות העיקריות, אחרי תקנת משנה (ד) תיווסף תקנת משנה זו:

תיקון תקנה 4

„(ה) על תעודת מעבר הניתנת לאדם כאמור בתקנה 3א, לא יחולו הור”

אות תקנות משנה (א) עד (ד), כולן או מקצתן, הכל כפי שייקבע.”

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הדרכונים (תיקון), תשכ”א—1960.”

השם

חיים משה שפירא
שר הפנים

י”א בכסלו תשכ”א (30 בנובמבר 1960)
(חמ) 78611

¹ ס”ח 102, תשי”ב, עמ’ 260.

² ק”ת 295, תשי”ב, עמ’ 1841; ק”ת 1080, תש”ד, עמ’ 1494.

חוק ההגבלים העסקיים, תשי”ט—1959

תקנות בדבר הודעה על החלטת המועצה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 48 לחוק ההגבלים העסקיים, תשי”ט—1959¹, אני מתקין

תקנות אלה:

1. לתקנות הגבלים עסקיים (רישום הסדר כובל ובקשה למתן החלטה עליו), תש”ד—

שינוי שם

1960², קרי „תקנות ההגבלים העסקיים (רישום הסדר כובל, בקשה למתן החלטה עליו

והודעה על החלטת המועצה), תש”ד—1960.”

2. אחרי תקנה 9 לתקנות ההגבלים העסקיים (רישום הסדר כובל, בקשה למתן החלטה

הוספת תקנה 9

עליו והודעה על החלטת המועצה), תש”ד—1960, תיווסף תקנה זו:

9א. הממונה יפרסם ברשומות הודעה על החלטת/המועצה לפי סעיף 29
„פרסום הודעה על החלטת המועצה לחוק ויפרט בה —

(1) מספר התיק;

(2) התאריך בו ניתנה ההחלטה;

(3) המצרף או השירות שלגביו נעשה ההסדר;

(4) ההחלטה ללא ציון נימוקיה;

(5) המקום שבו הציבור יכול לעיין בהחלטה.”

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות ההגבלים העסקיים (רישום הסדר כובל, בקשה למתן

השם

החלטה עליו והודעה על החלטת המועצה) (תיקון), תשכ”א—1960.”

לוי אשכול

שר האוצר

ח’ בכסלו תשכ”א (27 בנובמבר 1960)

(חמ) 70120

ממלא מקום שר המסחר והתעשייה

¹ ס”ח 286, תשי”ט, עמ’ 152.

² ק”ת 975, תש”ד, עמ’ 526.

פקודת הטלגרף האלחוטי

תקנות בדבר מקלטי רדיו

בחוקף הסמכות לפי סעיף 7 לפקודת הטלגרף האלחוטי¹, שנטלתי לעצמי לפי סעיף 1 לפקודת סדרי השלטון והמשפט (הוראות נוספות), תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 11 לתקנות הטלגרף האלחוטי (מקלטי רדיו), תשי"ז—1957³ (להלן — התקנות העיקריות), אחרי פסקה (2) תיווסף פסקה זו:

„(3) הוא מותקן או מוחזק במען בו מותקן או מוחזק על ידי בעל הרשיון מקלט רדיו אחר.”

תיקון תקנה 11

2. במקום התוספת השניה לתקנות העיקריות תבוא תוספת שניה זו:

„תוספת שניה

אגרת רשיון שתקפו מיום י"ג בטבת תשכ"א (1 בינואר 1961) או מכל יום אחרי תאריך זה:

לירות

12.—	לשנה תמימה
11.—	ל-11 חדשים
10.—	ל-10 חדשים
9.—	ל-9 חדשים
8.—	ל-8 חדשים
7.—	ל-7 חדשים
6.—	ל-6 חדשים
5.—	ל-5 חדשים
4.—	ל-4 חדשים
3.—	ל-3 חדשים
2.—	ל-2 חדשים
1.—	לחודש אחד

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הטלגרף האלחוטי (מקלטי רדיו) (תיקון), תשכ"א—השם 1960.”

בנימין מינוץ
שר הדואר

ט"ו בכסלו תשכ"א (4 בדצמבר 1960)
(חמ 76023)

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קנ"ב, עמ' 1519.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 8, עמ' 21.

³ ק"ת 894, תשי"ז, עמ' 1268; ק"ת 758, תשי"ח, עמ' 521; ק"ת 865, תש"ד, עמ' 331; ק"ת 970, תש"ד, עמ' 308; ק"ת 1025, תש"ד, עמ' 1416.

פקודת הנמלים

הכרזה על נמל אשדוד

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הנמלים¹, והסעיפים 14 (א) ו-17 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. אשדוד תהיה נמל לצורך פקודת הנמלים.

הכרזה נמ

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ד, עמ' 1146.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

2. גבולות נמל אשדוד יהיו :

(1) ביבשה —

קו שהתחלתו בנקודת ציון 116.040/136.010, הפונה ממנה מזרחה לנקודת ציון 116.094/135.992 וממנה צפון-מזרחה דרך נקודת ציון 117.360/136.435 עד לנקודת ציון 118.033/137.792; ממנה הקו עובר מערבה עד לנקודת ציון 117.145/138.220, ממנה צפון-מזרחה דרך נקודות ציון 117.960/140.095 ו-118.415/140.755 לנקודת ציון 119.315/142.890 וממנה מערבה לנקודת ציון 119.090/143.000.

(2) בים —

קווים ניצבים לקו החוף המתחילים:
 בדרום — מנקודת ציון 116.040/136.010
 בצפון — מנקודת ציון 119.090/143.000
 ועוברים מערבה עד לנקודות ציון:
 בדרום — 112.320/137.740
 בצפון — 115.480/144.680
 הגבול המערבי הימי הוא קו ישר המחבר את נקודת הציון 112.320/137.740 עם נקודת הציון 115.480/144.680.

3. הגבולות ביבשה ובים של נמל אשדוד שצויינו בסעיף 2, סומנו בקו ציר במפה של נמל אשדוד התתומה ביד שר התחבורה ביום י"א בכסלו תשכ"א (30 בנובמבר 1960) והנמצאת במשרדי הממונים על מחוזות המרכז והדרום.

סימוני הגבולות במפה

4. צו נמל אשדוד (הכרזת נמל), תשי"ח—1957³ — בטל.

ביטול

5. לצו זה ייקרא „צו נמל אשדוד (הכרזת נמל), תשכ"א—1960“.

חשם

יצחק בן-אהרן
 שר התחבורה

י"א בכסלו תשכ"א (30 בנובמבר 1960)
 (חמ 755815)

³ ק"ח 756, תשי"ח, עמ' 494.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח — 1957

צו בדבר הסדר נטיעת עצי פרי וגפן

בחוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957¹, אני מצווה לאמור:

פרק ראשון: הסדר הנטיעה

הגדרות

1. בפרק זה —
 „עץ פרי“ — תפוח, אגס, שזיף מזן אירופי, מישמש, אפרסק, בונה וגפן.

2. לא יטע אדם ולא יזרע עצי פרי, אלא לפי היתר בכתב מאת מי שהוסמך לכך על ידי שר החקלאות ובהתאם לתנאי ההיתר.

נטיעת עצי פרי

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

3. לא יעביר אדם בשום דרך מדרכי ההעברה את הבעלות או את ההחזקה על שתילים או כנות של עצי פרי, לא יובילים ולא ירשה להובילם, אלא לפי היתר בכתב מאת מי שהוסמך לכך על ידי שר החקלאות ובהתאם לתנאי ההיתר.
4. לא ישתול אדם ולא יזרע, לא ירכיב ולא ישריש שתילים או כנות של עצי פרי, אלא לפי היתר בכתב מאת מי שהוסמך לכך על ידי שר החקלאות ובהתאם לתנאי ההיתר.
5. תחולתו של פרק זה היא עד יום כ"ט באלול תשכ"ב (28 בספטמבר 1962).

פרק שני : רישום פרטים

6. בפרק זה —
 „עץ פרי” — לרבות גפן ולמעט הדר, זית וחרוב ;
 „המועצה” — המועצה לייצור ולשיווק של פירות (מועצה זמנית) שהודעה על מינויה פורסמה בילקוט הפרסומים 774, תש"ד, עמ' 1754.
7. המחזיק ביום י"ט בכסלו תשכ"א (8 בדצמבר 1960) יותר מעשרים וחמישה עצי פרי ירשום בטופס שאפשר להשיגו במשרד המועצה בתל-אביב-יפו, שדרות רוטשילד 83, פרטים מלאים ונכונים עליהם, וימסור את הטופס למועצה במשרדה עד יום כ' בטבת תשכ"א (8 בינואר 1961).

8. הטופס האמור בסעיף 7 יכלול פרטים אלה :

- (1) השטח הכולל התפוש על ידי עצי פרי תוך ציון גושים וחלקות ;
- (2) מספר עצי הפרי לדונם ;
- (3) גיל עצי הפרי ;
- (4) המינים, הזנים והכנות של עצי הפרי תוך ציון השטח התפוש על ידי כל מין, זן או כנה ;
- (5) פרטים אחרים שהמועצה תורה.

9. מגדל שתילים של עצי פרי בחודש דצמבר 1960 ירשום בטופס שאפשר להשיגו במשרד האגף למטעים של משרד החקלאות, תל-אביב-יפו, הקריה, רחוב ד', פרטים מלאים ונכונים עליהם וימסור את הטופס לאגף במשרדו עד יום כ' בטבת תשכ"א (8 בינואר 1961).

10. הטופס האמור בסעיף 9 יכלול פרטים אלה :

- (1) מקום המשתלה ;
- (2) כמות הזריעים, הכנות המורכבות והשתילים המוכנים לזריעה, הכל לפי המין והזן ;
- (3) פרטים אחרים שמנהל האגף למטעים של משרד החקלאות יורה.

פרק שלישי : הוראות שונות

11. הוראות צו זה אינן באות לגרוע מהוראות כל דין.
12. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסדר נטיעת עצי פרי וגפן)”, תשכ"א—1960.

משה דיין
 שר החקלאות

י' בכסלו תשכ"א (29 בנובמבר 1960)
 (חמ 741126)

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח — 1957

צו בדבר הובלת לחם

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח — 1957, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מצווה לאמור:

פרק ראשון: פרשנות

1. בצו זה —
„מוביל” — אדם שעסקו או חלק מעסקו הוא הובלת לחם, טעינתו או פריקתו, לרבות אדם המועסק על ידי מוביל;
„מאפיה” — מקום בו אופים לחם לשם שיווקו, לרבות מחסן בו מוחזקים חמרים לאפיית לחם והלחם עצמו;
„לחם” — מוצר הנאפה מגרעיני דגן או ממוצר מגרעיני דגן ואשר תסיסתו נגרמה על ידי שאור או שמרים;
„רכב” — רכב המונע בכוח מיכני או הנגרר על ידי רכב כזה או על ידי בהמה, וכן מכונה או מיתקן המונעים או הנגררים כאמור, לרבות אופניים ותלת-אופנים;
„הובלה” — הובלה ברכב לשם עסק, לרבות העברה והפצה;
„הטענה” — העברה מן המאפיה אל תוך הארגז;
„פריקה” — העברה מן הארגז אל מקום ייעודו;
„ארגז” — ארגז נפרד המיועד להובלת לחם בלבד;
„כלים” — אמצעים המשמשים או העשויים לשמש להטענת לחם או לפריקתו;
„נקי” — לרבות נקי מחרקים, זחלים או כל זיהום שהוא ולמעט פירורי לחם, נפולת קמח או סובין;
„המנהל” — המנהל הכללי של משרד הבריאות, לרבות אחד מאלה:
(1) מנהל לשכת בריאות מחוזית או נפתית;
(2) מהנדס־תברואה ראשי;
(3) תברואן ארצי למזון וכן תברואן מזון מחוזי או נפתי;
(4) רופא, מהנדס־תברואה ותברואן שהוסמך בכתב על ידי המנהל הכללי של משרד הבריאות.

הגדרות

2. (א) חובה המוטלת לפי צו זה, יראו אותה כמוטלת על מוביל, והוא כשאינו כוונה אחרת משתמעת.
(ב) האמור בסעיף קטן (א) אינו בא להוציא מוביל מכלל כל אדם שהוראות צו זה מטילות עליו חובה כלשהי.

אחריות טוביל

פרק שני: הארגז

3. לא יוביל אדם לחם אלא בארגז סגור, יבש ונקי שהותקנו בו פתחי אוורור מספיקים.
4. הדפנות החיצוניים והפנימיים של הארגז יהיו חלקים ושלמים. הדפנות החיצוניים של הארגז יהיו צבועים בצבע שמן או בכל צבע יציב אחר.
5. לא יימצא אדם או בעל חיים בארגז, לא יכניס אדם ולא יחזיק בו מזון שאינו לחם וכן חפצים שאינם דרושים לצרכי הובלת לחם, ובלבד שמותר להוביל בארגז, בשעה שאין מובילים בו לחם, חמרים המשמשים לאפיית לחם למעט מלח.

הסדר החובלה

דפנות הארגז

תוכו הארגז

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

6. לא יחזיק אדם בארגו בשעת הובלת לחם או פריקתו אלא לחם וכלים.
החוקת לחם בארגו
7. לא יוביל אדם לחם אלא בארגו שעליו סימן בצבע שמן המכיל פרטים אלה :
(1) שם המאפיה או סימן המסחר שלה, אם ישנו ;
(2) מען המאפיה.
חובת סימון הארגו
8. הסימון יהיה בעברית, באותיות דפוס שגדלן הוא לפחות 10 ס"מ.
שפת הסימון

פרק שלישי : הכלים

9. לא יטעין אדם לחם ולא יפרקו אלא בכלים נקיים ויבשים, ובלבד שמותר להטעין לחם על גבי לוחות-עץ עליהם הונח הלחם לאחר הוצאתו מן התנור.
הסדר ההטענה והפריקה
10. הכלים יהיו עשויים מפח מגולוון, ממתכת בלתי-מחלידה, מפלסטיק או מכל חומר אחר יציב, חלק ושלם שאושר על ידי המנהל.
חומר הכלים
11. לא יניח אדם כלים ברחוב או במדרכה או בכל מקום אחר שאינו ארגו, או שולחן.
איסור הנחת כלים מחוץ לארגו
12. לא יחזיק אדם כלים בין שימוש לשימוש אלא כשהם תלויים בצדן הפנימי של דלתות או דפנות הארגו.
החוקת כלים

פרק רביעי : הובלת לחם

13. לא יוביל אדם לחם בתנאים בלתי-תברואיים או כשהלחם אינו ראוי למאכל אדם או נתקלקל, הושחת, או איכותו נפגמה מסיבות כלשהן.
הובלה בתנאים תברואיים
14. לא יכסה אדם לחם ולא יניח תחתיו שקים, בדים או כל חומר אחר, ובלבד שמותר בימות גשמים לכסות לחם בסדין לבן ונקי.
איסור השימוש בכדים
15. לא יניח אדם לחם בארגו אלא על גבי משטח המוגבה 10 ס"מ לפחות מרצפת הארגו העשוי מלוחות-עץ, חלקים ושלמים.
הנחת לחם בארגו

פרק חמישי : בריאות המוביל

16. לא יוביל אדם לחם ולא ירשה לאחר להוביל לחם, אלא אם —
(1) המוביל לבוש בשעת ההובלה בגדים נקיים ;
(2) ידיו וצפרניו של המוביל הן נקיות.
נקיון המוביל
17. לא יעסק אדם בהובלת לחם אם —
(1) הוא חולה במחלה מידבקת העלולה לעבור מאדם לאדם באמצעות מזון, או כשהוא נושא טפילי מחלה כזאת, או הוא חולה בשחפת העלולה לסכן את בריאות הציבור או במחלת עור העלולה לגרום לזיהום המזון ; או
(2) על פניה צווארה, זרועותיו או ידיו חבורות, חטטים, פצעים, פתוחים או מוגלתיים.
בריאות המוביל

18. (א) לא יוביל אדם לחם ולא ירשה לאחר להוביל לחם, אלא אם המוביל מחזיק אישור בכתב מאת רופא —
(1) שאין הוא חולה באחת המחלות המנויות בסעיף 17 ;
(2) שאין הוא חולה בשחפת ריאות.
(ב) תקפו של אישור כאמור בסעיף קטן (א) הוא לשנה אחת מיום נתינתו.
אישור רפואי

19. לא יוביל אדם לחם ולא ירשה לאחר להוביל לחם אלא אם נבדק המוביל בדיקה מעבדתית ובדיקת רנטגן לאחר שנדרש לעשות זאת מטעם מנהל לשכת בריאות מחוזית או נפתית.

כריכות
רפואיות

פרק ששי : הוראות שונות

20. צו זה אינו בא לגרוע מכוחו של כל דין אחר.

שפירת רינים

21. תחילתו של צו זה כתום תשעים יום מיום פרסומו ברשומות.

תחילה

22. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הובלת לחם), תשכ"א—1960".

השם

ישראל ברזילי
שר הבריאות

ג' בכסלו תשכ"א (22 בנובמבר 1960)
(חמ 74014)

פקודת מס הרכוש העירוני, 1940

צו בדבר שינוי האזור העירוני של חיפה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 (2) לפקודת מס הרכוש העירוני, 1940¹ (להלן — הפקודה), והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. תחומי האזור העירוני של חיפה כפי שפורט בצו מס הרכוש העירוני (שינוי האזור העירוני של חיפה), תשט"ו—1955³, ישנו על ידי הכללת הגושים וחלקות רישום קרקע המפורטים בתוספת, בתוך האזור העירוני, והוראות הפקודה יחולו על האזור העירוני של חיפה, כפי ששונה.

שינוי האזור
העירוני של
חיפה

2. תחילתו של צו זה היא ביום ט"ו בניסן תשכ"א (1 באפריל 1961).

תחילה

3. לצו זה ייקרא „צו מס הרכוש העירוני (שינוי האזור העירוני של חיפה) (תיקון), תשכ"א—1960".

השם

תוספת

הגושים: 10427, 10741 עד 10743 ועד בכלל, 11558, 11559 בשלמותם 11120 פרט לחלקה 2 והחלק המזרחי של חלקה 3.

חלקות: 4 והחלק הצפוני של חלקה 5 בגוש 11152.

תחומי האזור המפורט לעיל מסומנים בקו אדום במפה החתומה ביד מנהל מסי הרכוש והערוכה בקנה-מידה 1:10,000. העתקים מהמפה האמורה נמצאים במשרדי הממונה על הארנונה ומסי הרכוש, מחוז חיפה, רחוב הרצל 33; במשרדי הנהלת הארנונה ומסי הרכוש, רחוב הלל, ב"ס שמידט, ירושלים; במשרד ראש אגף רישום והסדר קרקעות, מגרש הרוסים, ירושלים; במשרדי עיריית חיפה ובמשרדי המועצה המקומית קרית-ביאליק והמועצה המקורית קרית-בנימין, וכל אדם זכאי לעיין בהם משעה 10 — 12 בימים שהמשרדים פתוחים לקהל.

לוי אשכול
שר האוצר

ח' בכסלו תשכ"א (27 בנובמבר 1960)
(חמ 723504)

¹ ע"ר 1040, תוס' 1 מס' 1065, עמ' 218.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 501, תשט"ו, עמ' 628.

פקודת מס הרכוש העירוני, 1940

צו בדבר שינוי האזור העירוני של בית-שאן

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 (2) לפקודת מס הרכוש העירוני, 1940¹ (להלן — הפקודה), והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

שינוי האזור
העירוני של
בית שאן

1. האזור העירוני של בית-שאן כפי שפורט בצו משנת 1929³, ישונה על ידי הכללת הגושים והחלקות המפורטים בתוספת בתוך האזור העירוני, והוראות הפקודה יחולו על האזור העירוני של בית-שאן כפי ששונה.

תחילה

2. תחילתו של צו זה היא ביום ט"ו בניסן תשכ"א (1 באפריל 1961).

חשם

3. לצו זה ייקרא „צו מס הרכוש העירוני (שינוי האזור העירוני של בית-שאן) (תיקון)”, תשכ"א—1960.

תוספת

גושים וחלקות רישום קרקע (ועד בכלל)

הגוש : 22908 בשלמותו.

החלקות :

3, 4, 22, 23, 48, 49, והחלק הצפוני של חלקה 47 בגוש 22877.

7 — 9, 20, 24, 26 — 28, 52, 55, 56, 58, 59, 74, 75, 91, 93 — 95, והחלק

הצפוני של חלקה 49 ו-57 בגוש 22878.

1 — 24, 26, 32, 37, 38, 51, 52, 56—65, 91, 92, 107 — 114, בגוש 22879.

1 — 11, 68, 70, 78, 82 — 93, 96, 97, 110, 112, 114, 116, 118, 119, 121

והחלקים המזרחיים של החלקות 67, 69, 103, 106, 107, 120 בגוש 22890.

29 — 33, 81 — 84, 88, והחלקים המזרחיים של החלקות 89 — 91, בגוש 22891.

1, 27, והחלק המזרחי של חלקה 29 בגוש 22892.

1 — 17, 77, 82 — 105, והחלקים המזרחיים של החלקות 75, 81 בגוש 22893.

3 — 7, 41 — 45, והחלקים הצפוניים של החלקות 28 — 30 בגוש 22894.

7, 9, 10, 37, 38, 40, 41, והחלק הצפוני של החלקה 34 בגוש 22895.

1 — 7, 12, 13, 15, 18, 20, 22, 43, 45 — 48, 51, 53, 68, 69, 73 — 79, והחלקים

הצפוניים של החלקות 44, 49 בגוש 22907.

תחומי האזור המפורט לעיל מסומנים בקו אדום במפה של בית-שאן התתומה ביד

מנהל מסי הרכוש, והערוכה בקנה מידה 1:2500. העתקים מהמפה האמורה נמצאים במשרד

מסי הרכוש, מדור הערכה, רח' הרצליה 33, חיפה; במשרד המועצה המקומית בית-שאן;

במשרד ראש אגף רישום והסדר קרקעות, מגרש הרוסים, ירושלים, ובמשרד הארנונה ומסי

רכוש, רח' הלל, ב"ס שמידט, ירושלים, וכל אדם זכאי לעיין בהם משעה 10 — 12 בימים

שהמשרדים פתוחים לקהל.

לוי אשכול

שר האוצר

ח' בכסלו תשכ"א (27 בנובמבר 1960)

(חמ 723504)

¹ ע"ר 1940, חו"ס 1 מס' 1065, עמ' 218.

² ע"ר תש"ח, חו"ס א' מס' 2, עמ' 1.

³ ע"ר 1929, מס' 228, עמ' 18.

פקודת מס הרכוש העירוני, 1940

צו בדבר שינוי האזור העירוני של נהריה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 (2) לפקודת מס הרכוש העירוני, 1940¹ (להלן — הפקודה), והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. תחומי האזור העירוני של נהריה כפי שפורטו בצו מס הרכוש העירוני (שינוי האזור העירוני של נהריה), תשט"ז—1956³, ישונו על ידי הכללת חלקות רישום קרקע המפורטות בתוספת בתוך האזור העירוני, והוראות הפקודה יחולו על האזור העירוני של נהריה כפי ששונה.
2. תחילתו של צו זה היא ביום ט"ו בניסן תשכ"א (1 באפריל 1961).
3. לצו זה ייקרא „צו מס הרכוש העירוני (שינוי האזור העירוני של נהריה) (תיקון), תשכ"א—1960”.

תוספת

חלקות רישום קרקע (ועד בכלל)

חלקות: 26 — 29, 31 — 38, 41, 42, 48 — 50 בגוש 18161

1, 3, 4, 18 — 21 בגוש 18206.

45, 46, והחלקים הצפוניים של חלקות 38, 113 בגוש 18207

22, 23 בגוש 18208.

תחומי האזור המפורט לעיל מסומנים בקו אדום במפה של נהריה החתומה ביד מנהל מסי הרכוש והערכה בקנה מידה 5000: 1. העתקים מהמפה האמורה נמצאים במשרדי הממונה על הארנונה ומסי הרכוש מחוז חיפה, רח' הרצליה 33, חיפה; במשרדי הנהלת הארנונה ומסי הרכוש, רח' הלל, ב"ס שמידט, ירושלים; במשרד ראש אגף רישום והסדר קרקעות, מגרש הרוסים, ירושלים, ובמשרדי המועצה המקומית נהריה, וכל אדם זכאי לעיין בהם משעה 10 — 12 בימים שהמשרדים פתוחים לקהל.

לוי אשכול

שר האוצר

ח' בכסלו תשכ"א (27 בנובמבר 1960)

(חמ 728504)

¹ ע"ר 1940, תוס' 1 מס' 1065, עמ' 218.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ק"ת 585, תשט"ז, עמ' 514.

חוק בנק ישראל, תשי"ד—1954

הוראות בדבר נכסים נזילים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 49 לחוק בנק ישראל, תשי"ד—1954¹, ולאחר התייעצות עם הוועדה ובאישור הממשלה, אני מורה לאמור:

1. בסעיף 2 להוראות בנק ישראל (נכסים נזילים), תשי"ח—1957², בסעיף קטן (א), במקום פסקה (3) תבוא פסקה זו:
„(3) מטבע ישראלי המוחזק בידי המוסד הבנקאי”.
2. תחילתו של הוראות אלה היא ביום י"ב בכסלו תשכ"א (1 בדצמבר 1960).
3. להוראות אלה ייקרא „הוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (תיקון), תשכ"א—1960”.

תיקון סעיף 2

תחילה

השם

דוד הורוביץ

נגיד בנק ישראל

י"א בכסלו תשכ"א (30 בנובמבר 1960)

(חמ 72215)

¹ ס"ח 164, תשי"ד, עמ' 192.

² ק"ת 759, תשי"ח, עמ' 482.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת מס' 83), תש"ד—1960, שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום י' בכסלו תשכ"א (29 בנובמבר 1960)

(חמ 72801)

י. גרינברג

סגן יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 264; ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 159; ס"ח 308, תש"ד, עמ' 18.
² ק"ח 1031, תש"ד, עמ' 1531; ק"ח 1047, תש"ד, עמ' 1836.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת מס' 84), תש"ד—1960, שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום י' בכסלו תשכ"א (29 בנובמבר 1960)

(חמ 72801)

י. גרינברג

סגן יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 264; ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 159; ס"ח 308, תש"ד, עמ' 18.
² ק"ח 1031, תש"ד, עמ' 1542.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת מס' 85), תש"ד—1960, שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום י' בכסלו תשכ"א (29 בנובמבר 1960)

(חמ 72801)

י. גרינברג

סגן יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 264; ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 159; ס"ח 308, תש"ד, עמ' 18.
² ק"ח 1031, תש"ד, עמ' 1543; ק"ח 1047, תש"ד, עמ' 1836.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת מס' 86), תש"ד—1960, שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום י' בכסלו תשכ"א (29 בנובמבר 1960)

י. גרינברג

(חמ 72801)

סגן יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 264; ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 159; ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.
² ק"ת 1031, תש"ד, עמ' 1611; ק"ת 1047, תש"ד, עמ' 1837.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת מס' 90), תש"ד—1960, שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום י' בכסלו תשכ"א (29 בנובמבר 1960)

י. גרינברג

(חמ 72801)

סגן יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 264; ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 159; ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.
² ק"ת 1039, תש"ד, עמ' 1730.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת מס' 93), תש"ד—1960, שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום י' בכסלו תשכ"א (29 בנובמבר 1960)

י. גרינברג

(חמ 72801)

סגן יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 264; ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 159; ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.
² ק"ת 1047, תש"ד, עמ' 1846.

חוק להארכת תקפן של תקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה),
תשי"ט—1958

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות היטלים

בהתאם לתקנה 3 לתוספת לחוק להארכת תקפן של תקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ט—1958, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצור־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה על מחזיקי פרנקים צרפתיים), תש"ד—1960,² שכתוצאה מהן מוגדל היטל או מוטל היטל על טובין שהיו פטורים ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום י' בכסלו תשכ"א (29 בנובמבר 1960)

(חמ 74043)

י. גרינברג
סגן יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 208, תשי"ט, עמ' 18.
² ק"ת 1049, תש"ד, עמ' 1880.

חוק להארכת תקפן של תקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה),
תשי"ט—1958

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות היטלים

בהתאם לתקנה 3 לתוספת לחוק להארכת תקפן של תקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ט—1958,¹ מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצור־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 13), תש"ד—1960,² שכתוצאה מהן מוגדל היטל או מוטל היטל על טובין שהיו פטורים ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום י' בכסלו תשכ"א (29 בנובמבר 1960)

(חמ 74043)

י. גרינברג
סגן יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 208, תשי"ט, עמ' 18.
² ק"ת 1041, תש"ד, עמ' 1742.

חוק להארכת תקפן של תקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה),
תשי"ט—1958

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות היטלים

בהתאם לתקנה 3 לתוספת לחוק להארכת תקפן של תקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ט—1958,¹ מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצור־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 14), תש"ד—1960,² שכתוצאה מהן מוגדל היטל או מוטל היטל על טובין שהיו פטורים ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום י' בכסלו תשכ"א (29 בנובמבר 1960)

(חמ 74043)

י. גרינברג
סגן יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 208, תשי"ט, עמ' 18.
² ק"ת 1041, תש"ד, עמ' 1742.

חוק להארכת תקפן של תקנות-שעת-חירום (תשלומי חובה);

תשי"ט—1958

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות היטלים

בהתאם לתקנה 3 לתוספת לחוק להארכת תקפן של תקנות-שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ט—1958,¹ מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצר-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון), תשכ"א—1960,² שכתוצאה מהן מוגדל היטל או מוטל היטל על טובין שהיו פטורים ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום י' בכסלו תשכ"א (29 בנובמבר 1960)

(חמ 74043)

י. גרינברג

סגן יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 268, תשי"ט, עמ' 18.

² ק"ח 1058, תשכ"א, עמ' 68.

תיקון טעות

בתקנות הגנת הצומח (שימוש בתכשיר פרתיון ופתינות מורעלים בגפרת התליום וסטריכנין) (תיקון), תשכ"א—1960, שפורסמו בקובץ התקנות 1069, תשכ"א, עמ' 292, בתקנה 2—

(1) בהערות השוליים, במקום „הוספת תקנות 1א ו1ב ו1ג" צ"ל „הוספת

תקנות 1ב ו1ג ו1ד";

(2) במקום „אחרי תקנה 1 לתקנות העיקריות" צ"ל „אחרי תקנה 1א לתקנות

העיקריות";

(3) במקום הסימנים „1א ו1ב ו1ג" צ"ל „1ב ו1ג ו1ד".

משה דיין

שר החקלאות

ג' בכסלו תשכ"א (22 בנובמבר 1960)

(חמ 738010)

מדור לשלטון מקומי

פקודת בנין ערים, 1936

ביטול חוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הצפון, בדבר פיקוח על בנינים והקמתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 4 לפקודת בנין ערים, 1936,¹ מתקינה הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הצפון, חוק עזר זה:

1. חוק העזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הצפון (פיקוח על בנינים והקמתם בשטחי תכנון ערים הגלבוץ — יזרעאל, עמק-הירדן, געתון, סולם-צור, נעמן, שבי-ציון, בית-שאן, הגליל-העליון, יסוד-המעלה, מטולה, קרית-שמונה), תש"ך—1960,² בטל.

ביטול
חוק עזר

¹ ע"ר 1036, חוס' 1 מס' 580, עמ' 153.

² ק"ח 998, תש"ך, עמ' 889.

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הצפון (פיקוח על בנינים והקמתם בשטחי תכנון ערים הגלבוז — יזרעאל, עמק-הירדן, געתון, סולם-צור, נעמן, שבי-ציון, בית-שאן, הגליל-העליון, יסוד-המעלה, מטולה, קרית-שמונה) (ביטול), תשכ"א—1960”.

נתאשר.

י"ט בחשוון תשכ"א (9 בנובמבר 1960) יושב ראש הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר

(חמ 76516)

א. כלפון

מחוז הצפון

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

פקודת התעבורה

חוק עזר לירושלים בדבר העמדת רכב והנייתו

בחוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, וסעיף 25 לפקודת התעבורה², מתקינה מועצת עיריית ירושלים, חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אוטובוס“ — כמשמעות אוטובוס ציבורי המופעל בקווי שירות כאמור בתקנות התעבורה (שירותי הולכה), תשי"ד—1954³;

„מונית“ — רכב ציבורי שאיננו אוטובוס;

„מפקד המשטרה“ — מפקד המשטרה הממונה על מחוז ירושלים, לרבות אדם שמפקד המשטרה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מפקח על התעבורה“ — לרבות אדם שמפקח על התעבורה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מקום חניה“ — מקום שהותרה בו חניה לרכב לפי סעיף 2;

„מקום חניה מוסדר“ — מקום חניה שנקבע כמקום חניה מוסדר לפי סעיף 3;

„מקום חניה פ"טי“ — מקום חניה המתנהל על ידי אדם — פרט למועצת העיריה — לשם הפקת רווחים;

„עיריה“ — עיריית ירושלים;

„מפקח“ — אדם שנתמנה בכתב על ידי ראש העיריה להיות מפקח לענין חוק עזר זה;

„ראש העיריה“ — לרבות אדם שראש העיריה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„רחוב“ — דרך כמשמעותה בפקודת התעבורה, והנמצאת בתחום העיריה, לרבות חלק מרחוב;

„רכב“ — כמשמעותו בסעיף 2 (1) לפקודת התעבורה, למעט אופניים;

„רכב פרטי“ ו„רכב ציבורי“ — כמשמעותם בפקודת התעבורה;

„תמרור“ — כמשמעותו בתקנות התעבורה (סדרי תנועה), תשי"ג—1953⁴.

¹ ע"ר 1034, חוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

² חוקי א"י, כרך ב', פרק קכ"ח, עמ' 1271.

³ ק"ת 469, תשי"ד, עמ' 1032.

⁴ ק"ת 356, תשי"ג, עמ' 942.

2. ראש העירייה רשאי, בהסכמת המפקח על התעבורה ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה, לאסור, להגביל ולהסדיר את העמדתו של רכב או סוג מסויים של רכב, ליחיד רחוב או מקום אחר כמקום חניה שבו מותרת החניה לרכב או לסוג מסויים של רכב וכן לקבוע את הימים והשעות והתקופות שבהם מותרת החניה ואת מספר כלי הרכב המותר להחנות באותו מקום בבת אחת.

מקום חניה

3. (א) ראש העירייה רשאי — לאחר התייעצות עם המפקח על התעבורה ועם מפקד המשטרה — לקבוע מקום חניה כמקום חניה מוסדר ולהסדיר את החניה בו על ידי סדרן או באמצעות מכשירים מיכניים.

(ב) סודרה החניה על ידי סדרן, חייב אדם המעמיד רכב במקום החניה לציית להוראות הסדרן בכל ענין הקשור בחניה.

(ג) סודרה החניה באמצעות מכשירים מיכניים, חייב אדם המעמיד רכב במקום החניה להעמידו בתוך אחד מהשטחים המסומנים לשם כך והפנויים, מול המכשיר המסונף לאותו שטח, ולהפעיל את המכשיר בהתאם להוראות הכתובות בו.

(ד) הותקנו במקום חניה שלטים, סימנים וכיוצא באלה, חייב אדם המעמיד רכב באותו מקום להעמידו בתוך אחד מהשטחים המסומנים לשם כך בהתאם להוראות הכתובות בשלטים, בסימנים וכיוצא באלה.

מקום חניה
פרטי

4. (א) לא ינהל אדם ולא ירשה לאחר לנהל מקום חניה פרטי, אלא על פי רשיון מאת ראש העירייה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) הרוצה ברשיון יגיש בקשה לראש העירייה והוא רשאי לתתו, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם:

(ג) תקופת הרשיון לא תעלה על שנה אחת מיום נתינתו.

(ד) משהוחלט לתת רשיון, ישלם המבקש לעירייה, לפני קבלתו, אגרה המחושבת לפי שיעור של 80 לירות לשנה לדונם משטח מקום החניה.

(ה) ראש העירייה רשאי לפטור מבקש רשיון מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

(ו) רשיון לנהל מקום חניה פרטי ברחוב יינתן רק בהסכמת המפקח על התעבורה ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה.

איסור חניה

5. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות, רכב ברחוב במקום שהחניה נאסרה על ידי ראש העירייה לפי סעיף 2, והאיסור מסומן בהתאם להודעה בדבר קביעת סוגי תמרורים, צורתם ופירושם⁵ (להלן — ההודעה), על ידי תמרור אלא לזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, או לטעינתם או לפריקה מיידית ובלתי פוסקת.

(ב) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות, רכב במקום חניה, אלא: —

(1) אם הרכב שייך לסוגים שחנייתם שם הותרה על ידי ראש העירייה;

(2) בתוך אחד מהשטחים המסומנים בקווי צבע או באופן אחר — אם יש שטחים מסומנים כאלה;

(3) בזמן ובמשך התקופה שבהם הותרה החניה במקום;

(4) כשאינן מקום החניה תפוס על ידי רכב במספר שנקבע כמותר לחניה בבת אחת.

⁵ י"מ 61, תש"י, עמ' 505.

6. לא יעמיד אדם, ולא ירשה לאחר להעמיד, ברחוב רכב שנתקלקל קלקול המונע המשכת הנסיעה, אלא סמוך, ככל האפשר, לשפה הימנית של צד הרחוב המיועד לתנועת רכב ואלא לשם תיקונים הכרחיים להמשכת הנסיעה שיש לעשותם בו במקום או עד שיועבר הרכב למקום תיקונו, ובלבד שהרכב יתוקן או יועבר ללא דיחוי.
7. (א) לא יחנה אדם, ולא ירשה לאחר להחנות, מונית, במקום חניה שנקבע כתחנת מונית, אלא על פי היתר מאת ראש העיריה ובהתאם לתנאי ההיתר.
(ב) הרוצה בהיתר יגיש בקשה לראש העיריה והוא רשאי לתתו או לסרב לתתו, לבטלו או להתלותו וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.
(ג) היתר כאמור יהיה ערוך בטופס שייקבע על ידי ראש העיריה בהסכמת המפקח על התעבורה.
(ד) היתר כאמור יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.
(ה) משהוחלט לתת היתר, ישלם המבקש לעירייה, לפני קבלתו, אגרה בסך — 6 לירות לכל מונית שהחנייתה מותרת לפי ההיתר. ניתן ההיתר לאחר 30 ביוני, תשלום מחצית האגרה בלבד.
(ו) נהג מונית שלגביה ניתן היתר כאמור יחויק את ההיתר במונית ויראהו לשוטר או למפקח לפי דרישתו.
(ז) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות מונית ברחוב לזמן העולה על הזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, אלא —
(1) אם המונית מוזמנת על ידי נוסע ועומדת לרשותו, והעמדתה או החנייתה היא לשם המתנה לאותו נוסע, או
(2) אם לא הוצעה הולכה במונית והיא מסומנת בשלט „לא פנוי“.
8. (א) לא יעמיד אדם, ולא ירשה לאחר להעמיד, אוטובוס ברחוב אלא במקום שנקבע כתחנת אוטובוסים והמסומן על ידי תמרור כפי שנקבע בהודעה, הנושא עליו את מספרו של קו האוטובוס או ההודעה שהתחנה מיועדת להורדת נוסעים בלבד.
(ב) לא יעמיד אדם, ולא ירשה לאחר להעמיד, אוטובוס במקום האמור לזמן העולה על הזמן הדרוש כדי להוריד או להעלות נוסעים. הוראה זו אינה חלה לגבי תחנה סופית.
(ג) לא יחנה אדם ולא ירשה לאחר להתחנות, אוטובוס בתחנה סופית למעלה מהזמן הנקוב בתמרור וכל עוד היא תפוסה על ידי מספר האוטובוסים הנקוב בתמרור.
9. ראש העיריה יציין כל מקום חניה וכן כל איסור, הגבלה או הסדר שנקבעו לפי סעיף 2, על ידי תמרור מתאים שנקבע בהודעה.
10. (א) ראש העיריה רשאי לציין על גבי תמרור, או בלוח שייקבע סמוך לו, את מספרי הרישום וסימני הרישום של הרכב המותרים לעמוד במקום חניה מסויים.
(ב) ציין ראש העיריה כאמור בסעיף קטן (א), לא יעמיד אדם ולא יחנה ולא ירשה לאחר להעמיד או להתנות, באותו מקום חניה, רכב שמספר הרישום וסימן הרישום שלו אינם מצויינים כאמור.
11. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה ולא ירשה לאחר להעמיד או להתנות, רכב במקום חניה מוסדר, אלא אם שילם אגרת הסדר בהתאם לשיעור שנקבע לאותו מקום חניה לפי סעיף קטן (ג).

(ב) השאיר אדם רכב במקום חניה מוסדר למעלה מזמן החניה ששילם בעדו ובתוך התקופה המותרת לחניה-באותו מקום, לא יוציאו משם אלא לאחר ששילם אגרה נוספת בעד זמן החניה הנוסף.

(ג) מועצת העירייה רשאית, בהסכמת המפקח על התעבורה, לקבוע שיעורי אגרה שונים למקומות חניה מוסדרים שונים ולפי שעות חניה, פרקי זמן וסוגי רכב; ובלבד ששיעור האגרה לא יעלה על 25 אגורות לכל פרק זמן של חמש עשרה דקות.

(ד) שיעורי האגרה כפי שנקבעו בסעיף קטן (ג) יצויינו בהודעת ראש העירייה שתפורסם במקום החניה המוסדר או על גבי המכשירים המיכניים.

(ה) סודרה החניה על ידי סדרן, תשולם האגרה לידי תמורת תו או תווים, או באופן אחר שייקבע על ידי ראש העירייה.

(ו) סודרה החניה באמצעות מכשירים מיכניים, תוכנס האגרה למכשיר המיכני במטבע או בתווית מתכת מיוחדת בהתאם להוראות השימוש שיצויינו על גבי המכשירים.

12. לא יקלקל אדם מכשיר מיכני שהועמד במקום חניה מוסדר ולא יטפל בו שלא בהתאם למטרתו.

13. (א) מפקח רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום חניה מוסדר או מקום חניה פרטי כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

14. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות.

15. חוקי עזר לאזור עיריית ירושלים (מרכבות עומדות), 1935 — בטלים.

16. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לירושלים (העמדת רכב וחנייתו)”, תשכ"א—1960.

מרדכי איש-ש'ום
ראש עיריית ירושלים

נתאשר.

י"א בכסלו תשכ"א (30 בנובמבר 1960)
(המ' 87808)

אני מסכים.

יצחק בן-א'הרן
שר התחבורה

חיים משה שפירא
שר הפנים

⁶ ע"ר 1935, תוס' 2 מס' 535, עמ' 887.

פקודת העיריות, 1934

חוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959

חוק עזר לאילת בדבר היטל סעד ונופש

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934,¹ וחוק הרשויות המקומיות

(היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959,² מתקינה מועצת עיריית אילת חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„היטל” — היטל סעד ונופש;

„מוסד” — מלון, בית אירוח, פנסיון, בית לינה וכיוצא באלה, בית הבראה, בית החלמה

וכיוצא באלה, מסעדה, בית קפה, בר, מזנון, קנטינה וכיוצא באלה, לרבות מועדון לילה,

מועדון קלפים, אולם משחקים וכיוצא באלה, אך למעט מועדון שאינו מתנהל לשם

השגת רווחים;

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

² ס"ח 291, תשי"ט, עמ' 215.

„מפקח“ — מי שמונה על ידי ראש העירייה להיות מפקח לענין חוק עזר זה;
 „עירייה“ — עיריית אילת;
 „ראש העירייה“ — לרבות מי שראש העירייה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה,
 כולן או מקצתן;
 „שירות“ —

- (1) אכסון וכן אוכל ושחיה לצריכה במקום נתינתם;
- (2) במוסד שגובים בו דמי כניסה לשם קבלת אוכל ושחיה כאמור — גם רשות הכניסה למוסד;
- (3) רשות השימוש בציודו או במיתקניו של המוסד שאינם ציוד או מיתקן של ספורט.

2. בעל מוסד יגבה ממקבלי שירותיו היטל בשיעורים הנקובים בתוספת הראשונה. ההיטל ושיעורו

3. (א) בעל מוסד יציג בו, במקום ניכר לעין —
 (1) העתק מהתוספת הראשונה מודפס באותיות ברורות;
 (2) הודעה בנוסח שבתוספת השניה.
 (ב) ראש העירייה רשאי לספק לכל מוסד טפסים של התוספת הראשונה והשניה, ומשסיפקם כאמור, לא ישתמש בעל המוסד אלא בטפסים אלה. הצגת הודעה

4. (א) בעל מוסד המגיש למקבלי שירותיו חשבונות בכתב, יציין בכל חשבון את סכום ההיטל המגיע בקשר לאותו חשבון.
 (ב) ראש העירייה רשאי לקבוע את צורת החשבון שיוגש על ידי בעל מוסד למקבלי שירותיו, ומשנקבעה — לא יוגש חשבון אלא בצורה שנקבעה. חשבונות

5. (א) ראש העירייה רשאי לחייב בעל מוסד, בהודעה בכתב —
 (1) להגיש למקבלי שירותיו חשבונות בכתב;
 (2) לנהל ספרי חשבונות לרישום יומי של כל תשלום ממקבלי שירותיו;
 (3) לנהל, אם הוא בעל מלון, פנקס לרישום מקבלי שירותיו.
 (ב) משניתנה הודעה כאמור בסעיף קטן (א), חייב בעל המוסד למלא אחריה. חובה להגיש חשבונות ולנהל פנקסים

6. ערר לפי סעיף 14 לחוק יוגש לוועדת הערר בכתב בהתאם לתקנות הרשויות המ- קומיות (היטל סעד ונופש) (סדרי הדיון בפני ועדת ערר), תש"ך—1960, לא יאוחר מהיום הארבעה עשר לאחר שנמסרה לעורר הודעה על אומדן ועדת השומה או על תביעת העירייה לתשלום ההיטל או על קביעת הדרגה למוסד, או על שינויה, הכל לפי הענין. ערר

7. (א) מפקח רשאי, בכל עת, להיכנס לכל מוסד על מנת לבדוק ולבקר כל חשבון, קבלה, פנקס או ספר חשבונות הנמצאים ברשות בעל המוסד או אדם שבפיקוחו, בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל המוסד או קופאי או מלצר העובד במוסד, או מקבל שירות במוסד, וכן לעשות כל מעשה אחר הדרוש לו כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה או כדי לאפשר את ביצועו. סמכויות המפקח

(ב) בעל מוסד וכן אדם שבפיקוחו, בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל מוסד, וכן קופאי או מלצר העובד במוסד, ימסור למפקח, לפי דרישתו, כל חשבון, קבלה, פנקס, ספר

³ ק"ח 974, תש"ר, עמ' 508.

חשבונות או מסמך אחר שברשותו, או כל ידיעה הדרושה כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה או כדי לאפשר את ביצועו; כן חייב מקבל שירות למסור למפקח כל חשבון או קבלה שקיבל מבעל מוסד, וכן כל ידיעה הדרושה כאמור.

עבירות וענשים 8. מי שעשה אחת מאלה:

- (1) עבר על הוראה מהוראות חוק עזר זה;
 - (2) ערך חשבון כוזב או בלתי נכון למקבל שירותיו;
 - (3) מסר למפקח ידיעות או מסמכים כוזבים או בלתי נכונים;
 - (4) הפריע למפקח או מנע בעדו מלהשתמש בסמכויותיו לפי חוק עזר זה.
- דינו — קנס 500 לירות.

9. חוק עזר לאילת (היטל לצרכי סעד), תשי"ח—1957⁴ — בטל.

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאילת (היטל סעד ונופש)”, תשכ"א—1960.

ביטוי

השם

תוספת ראשונה

(סעיף 2)

שיעורי ההיטל

פטר	(1) במוסד שדרגתו 1
5% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות	(2) במוסד שדרגתו 2 או 3
10% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות	(3) במוסד שדרגתו 4 ומעלה
25% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות	(4) במוסד שהוא מועדון לילה, בר, קברט
20% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות	(5) במוסד שהוא מועדון קלפים
10% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות	(6) במוסד שהוא אולם משחקים

תוספת שנייה

(סעיף 3)

הודעה

היטל סעד ונופש

בהתאם לחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959, מקבל שירות במוסד חייב לשלם לבעל המוסד בשעת התשלום של תמורת השירות, סכום השווה להיטל שבעל המוסד חייב לגבות עקב השירות, לפי חוק עזר לאילת (היטל סעד ונופש), תשכ"א—1960, והוא על אף האמור בכל חוק הדן בפיקוח על המחירים.

ל לוי

ראש עיריית אילת

נתאשר.

ד' בחשוון תשכ"א (25 באוקטובר 1960)

(חמ 81095)

חיים משה שפירא
שר הפנים

⁴ ק"ח 744, תשי"ח, עמ' 187.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לחיפה כדבר שימור רחובות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עיריית חיפה חוק עזר זה:

1. אחרי סעיף 2 לחוק עזר לחיפה (שימור רחובות), תשי"ג—1952² (להלן — חוק העזר העיקרי), יווסף סעיף זה:
 - א.2. (א) ראש העירייה רשאי לתת היתר להעמיד ברחוב כסאות ושול-חנות לצרכי בית קפה, לבטל היתר שניתן או להתלותו, וכן לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.
 - (ב) בעד היתר כאמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרה בסך 3 לירות לכל כסא.
 - (ג) היתר שניתן לפי סעיף זה יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר תאריך נתינתו אלא אם כן בוטל לפי סעיף קטן (א).
2. בסעיף 4 לחוק העזר העיקרי במקום סעיף קטן (ב) יבואו סעיפים קטנים אלה:
 - „(ב) אדם הכורה שוחה ברחוב חייב —
 - (1) להודיע למהנדס על כך לפחות 24 שעות לפני תחילת העבודה;
 - (2) להחזיק את מקום השוחה גדור ולציינו בשלטי אזהרה וכן בדגלים אדומים ביום ובאורות אדומים בלילה;
 - (3) לסתום את השוחה עם גמר העבודה או עם פקיעת ההיתר, הכל לפי התאריך המוקדם יותר, ולהודיע על כך למהנדס מיד.
 - (ג) המהנדס יחזיר את הרחוב למצבו הקודם, יכריע סופית על סכום ההוצאות הכרוכות בכך וישלח חשבון עליהן לבעל ההיתר.
 - (ד) מקבל החשבון לפי סעיף קטן (ג) ישלם למועצה, תוך שבוע ימים מקבלת החשבון, את סכום החשבון, אולם רשאי הוא לזקוף עליו את סכום הפקדון שהפקיד לפי סעיף 5 (ג).”
3. בסעיף 5 לחוק העזר העיקרי, אחרי סעיף קטן (ב) יווסף סעיף קטן זה:
 - „(ג) המהנדס רשאי להתנות מתן היתר לפי סעיף 4 בהפקדת פקדון בסכום ההוצאות המשוערות הנחוצות להחזרת הרחוב למצבו הקודם לפי סעיף 4 (ג).”
4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחיפה (שימור רחובות) (תיקון), תשכ"א—1960”.

א ב א ח ו ש י
ראש עיריית חיפה

נתאשר.
ד' בחשוון תשכ"א (25 באוקטובר 1960)
(חמ 87403)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1884, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ק"ת 800, תשי"ג, עמ' 103.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לנתניה בדבר אגרות בית המטבחים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, מתקינה מועצת עיריית נתניה חוק עזר זה:

<p>1. בחוק עזר זה —
„העירייה” — עיריית נתניה.</p> <p>2. לא ישחט אדם בתחום העירייה בעל חיים המיועד לתצרוכת בני אדם, אלא בבית המטבחים של העירייה.</p> <p>3. בעד כל שירות מן השירותים הנעשים בבית המטבחים של העירייה המפורטים בטור א' של התוספת תשולם לעירייה אגרה בשיעור הנקוב לצד אותו שירות בטור ב' של התוספת.</p> <p>4. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות.</p> <p>5. חוקי עזר לנתניה (מסי בית המטבחים), 1942² — בטלים.</p> <p>6. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנתניה (אגרות בית המטבחים), תשכ"א—1960”.</p>	הגדרות איסור אגרות ענשים ביטול השם

תוספת

(סעיף 3)

בתוספת זו —

- „בקר גדול” — בעל חיים המיועד לתצרוכת בני אדם שמשקלו אחרי השחיטה עולה על 70 ק"ג ;
- „בקר קטן” — בעל חיים המיועד לתצרוכת בני אדם שמשקלו אחרי השחיטה עולה על 25 ק"ג ואינו עולה על 70 ק"ג ;
- „בן בקר” — בעל חיים המיועד לתצרוכת בני אדם שמשקלו אחרי השחיטה עולה על 10 ק"ג ואינו עולה על 25 ק"ג ;
- „כבש או עז” — כבש או עז שמשקלו אחרי השחיטה עולה על 10 ק"ג ;
- „טלה או גדי” — כבש או עז שמשקלו אחרי השחיטה אינו עולה על 10 ק"ג.

טור ב'
שיעור האגרה בלירות
לכל ראש

טור א'
השירות

בעד בדיקה וטיפול לפני השחיטה ולאחריה —

8.—	בקר גדול
5.—	בקר קטן
4.—	בן בקר
3.—	כבש או עז
2.—	טלה או גדי

ובלבד שהאגרה בעד שירות לגבי בקר גדול הניתן לקצב שמקום עסקו נמצא מחוץ לתחום העירייה תהיה 5 לירות.

¹ ע"ר 1934, חוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ע"ר 1942, חוס' 2 מס' 1237, עמ' 1549.

בעד הסגר ושימוש במים—

1.—	בקר גדול
1.—	בקר קטן
1.—	בן בקר
1.—	כבש או עז
1.—	טלה או גדי

בעד ביעור—

3.—	בקר גדול
3.—	בקר קטן
2.—	בן בקר
1.—	כבש או עז
1.—	טלה או גדי

ד. פוקס
ראש עיריית נתניה

נתאשר.
י"ב בחשוון תשכ"א (2 בנובמבר 1960)
(חמ 886019)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לנתניה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, מתקינה מועצת עיריית נתניה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
 - "מפעל מים" — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
 - "רשת פרטית" — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד"מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;
 - "אביזרים" — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;
 - "מד"מים" — מכשיר שחובה לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;
 - "נכס" — בנין או חלק ממנו או קרקע תפוסה או פנויה;
 - "מנהל" — מנהל מפעל מים של העירייה, לרבות פקיד אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי העירייה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם; ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;
 - "צרכן" — אדם המחזיק ברשת פרטית;
 - "העירייה" — עיריית נתניה;

¹ ע"ר 1084, חוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

"חדר" — בכנין מגורים — חדר הרשום בלוח השומה ; ובכנין אחר — חדר ששטח רצפתו אינו עולה על 30 מטר מרובע ; שטח נוסף של 30 מ"ר או חלק מזה, דינו כדין חדר נוסף ; "רשיון שרברב" — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש העירייה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

רשיון להקמת
מפעל מים
ולחפצתו

2. (א) לא יקים אדם בתחום העירייה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש העירייה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.

(ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק, עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש לעירייה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.

(ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת העירייה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —

(1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד ;

(2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקי-הם החקלאיים.

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.

חיבור למפעל
מים

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בצירוף מפה של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת העירייה —

(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

רשת פרטית

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה, לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת האביזרים, הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן, אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מד-המים.

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה העירייה צינור מים, ישלם לעירייה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

אגרת הנחת
צינור מים

6. (א) לא יתקין אדם מד-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.

רכישת מד-מים
והתקנתו

(ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת העירייה או באמצעותה מד-מים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית העירייה לרכוש מד-מים לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתו של מד-המים והאביזרים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מדמים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מד'המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשיים בשיעור שנקבע בתוספת.
(ה) בעד בדיקת מד'המים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מד'המים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת — אם מד'המים תוקן על ידי עובד העירייה, או את הוצאות התיקון — אם מד'המים לא תוקן על ידי עובד העירייה.
(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד'המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא להרוש מהמנהל שיבדוק את מד'המים ללא תשלום נוסף, נתגלה שמד'המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המתזיק בו לקופת העירייה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשלום אגרת'מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מד'המים כהלכה במשך תקופה מסויימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצרוכת הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור העירייה ושר' הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק ענר זה, יחולו תנאי החוזה.

9. המנהל רשאי, באישור העירייה, לחייב צרכן בעל של רשת פרטית להפקיד בקופת העירייה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

10. (א) אגרת מים תשלום מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד'המים, תשלום האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת העירייה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם עם מתן הרשיון לאותה בניה על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גזבר העירייה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי העירייה.

11. (א) הוראות סעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהעירייה אישרה אותו כמחוסר ספורט אמצעים.

(ב) העירייה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהעירייה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

- (1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק ענר זה;
- (2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;

ניחוק החיבור

(3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש ;
(4) שזיהם או הניח לאחר לזוהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי־תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו־ (2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו־ (4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

חידוש חיבור שנותק

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

הפסקת מים

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל־17.00 ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת —

רשות כניסה

(1) להתקין מד־מים, לתקנו, לבדקו, להוציאו או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה ;
(2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

השימוש במים

(ב) לא יבזבו אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה (ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום העירייה).

(ה) לא יטפל אדם, למעט מנהל, במד־מים ובמיתקנים המובילים את המים למד־

המים.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה מכירת מים עוכבה או הופסקה לו אספקת מים, לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל מים.
19. (א) ראש העיריה או אדם שהוסמך על ידי (להלן — ראש העיריה), רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.
(ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.
- (ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחרי דרישת ראש העיריה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית העיריה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי הענין.
20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.
(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.
(ג) ראש העיריה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.
(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.
(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת העיריה אגרה בשיעור שנקבע לו בתוספת.
- (ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.
21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.
22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו-6 (ב), 6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו-20 (א), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והעיריה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש העיריה או אחרי הרשעתו בדין.
23. תחולתו של חוק עזר זה היא עד יום כ' בתשרי תשכ"ב (30 בספטמבר 1961).
24. חוק עזר לנתניה (אספקת מים), תשי"ד-1954² — בטל.
25. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנתניה (אספקת מים), תשכ"א-1960“.

² ק"ת 429, תשי"ד, עמ' 402.

תוספת

שיעור האגרה
בלירות

150.—	1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד) — לשנה
100.—	2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג))
260.—	3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) — לכל בנין נוסף לזה, לכל חדר שמעל ל-3 חדרים, בכל דירה המכילה יותר מ-3 חדרים
20.—	4. אגרת התקנת מד-מים (סעיף 6 (ג))
10.—	5. דמי שכירות מד-מים (סעיף 6 (ד)) — לחודש
0.50	6. אגרת בדיקת מד-מים (סעיף 6 (ה))
5.—	7. אגרת תיקון מד-מים (סעיף 6 (ה)) — לחודש
0.30	8. אגרת מים (סעיף 7) — (א) במקום שהותקן מד-מים — לחודש —
1.00	(1) לשימוש ביתי — לכל דירה — עד 10 מ"ק
0.14	ל-6 מ"ק נוספים על 10 מ"ק — לכל מ"ק
0.18	לכל מ"ק נוסף על 16 מ"ק
	(2) לגינות ומשקי עזר ששטחם עד 2 דונמים בהגבלה של 10 מ"ק לחודש בחדשים אפריל—נובמבר לכל 100 מ"ר או חלק מהם (הנ"ל לאחר 10 מ"ק הראשונים לצריכה ביתית — לחודש) לכל מ"ק
0.06	לכל מ"ק שמעל ל-10 מ"ק עד 12 מ"ק
0.08	לכל מ"ק שמעל ל-12 מ"ק
0.10	(3) לשימוש חקלאי כשהשטח הוא למעלה מ-2 דונמים עד 800 מ"ק לשנה לדונם — לכל מ"ק
0.06	ל-160 מ"ק נוספים על 800 מ"ק לשנה לדונם — לכל מ"ק
0.08	לכל מ"ק נוסף על 960 מ"ק לשנה לדונם
0.10	(4) לבניה — לכל מ"ק
0.15	(5) לתעשייה, מסחר או בית מלאכה — לכל מ"ק
0.08	(6) לבית מלון — לכל מ"ק
0.14	(7) לחנות — עד 5 מ"ק — לכל מ"ק שמעל ל-5 מ"ק
0.14	(ב) במקום שלא הותקן מד-מים — לחודש דירה — לכל חדר חנות, משרד, בית מלאכה או מחסן שאינם משתמשים במים לצרכי ייצור, ששטחם עד 30 מ"ר
1.20	לכל 20 מ"ר נוספים או חלק מהם — תוספת של
2.40	מסעדה או בית קפה ששטחם עד 40 מ"ר
1.20	לכל 10 מ"ר נוספים או חלק מהם — תוספת של
6.50	קיוסק לגזוז
1.50	אטליו
3.—	מאפיה
3.—	בית חרושת שאינו משתמש במים לצרכי ייצור —
20.—	ששטחו עד 50 מ"ר
3.—	לכל 30 מ"ר נוספים או חלק מהם — תוספת של
1.50	

20.—	מוסך או תחנת דלק
20.—	קולנוע
20.—	חנות דגים
1.20	בית מלון — לכל חדר
0.50	רפת — לכל בהמה
	גינה, חצר מעובדת או משק עזר מעובד —
0.80	לכל 100 מ"ר או חלק מהם
1.—	מכוניות מכל הסוגים — לכל מכונית
10.—	9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג))
15.—	10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לשנה

דוד פוקס
ראש עיריית נתניה

נתאשר.
כ' בתשרי תשכ"א (11 באוגוסט 1960)
(חמ 888005)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לרחובות בדבר הדברת עשבי בר

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, מתקינה מועצת עיריית רחובות חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בעל נכסים” — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בכותו הוא ובין כסוכן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר משנה ששכר את הנכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;

„העירייה” — עיריית רחובות;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר למעט אדם הגר בבית מלון או פנסיון;

„נכסים” — קרקע שבתחום העירייה, תפוסה או פנויה, ציבורית או פרטית;

„ראש העירייה” — לרבות המפקח של העירייה וכל אדם שראש העירייה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„עשבי בר” — צמחיה בלתי תרבותית שלא טופחה בידי אדם במיוחד לשיפור הנוף או למטרה מועילה אחרת, כולל קוצים, ברקנים, דרדרים וכיצא בהם.

2. בעל נכסים או המחזיק בהם חייב להדביר עשבי בר הנמצאים בנכסיו.

חובה להדביר
עשבי בר

דרישה להדברת
עשבי בר

3. (א) ראש העירייה רשאי לדרוש בהודעה מאת האדם שעבר ועל הוראות סעיף 2 להדביר עשבי בר ולבצע את כל העבודות הנחוצות לשם כך בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

¹ ע"ר 1984, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

- (ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לבצע את העבודות כאמור בסעיף קטן (א).
- (ג) אדם שקבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.
4. לא מילא אדם אחרי דרישת ראש העירייה לפי סעיף 3 או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בהודעה שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בה, רשאית העירייה לבצע את העבודה הדרושה להדברת עשבי הבר ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.
5. (א) ראש העירייה רשאי בכל עת להיכנס לנכסים על מנת לבקדם ולעשות בהם כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.
- (ב) לא יפריע אדם לראש העירייה ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

הדברה על ידי העירייה

סמכות ראש העירייה

6. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לאחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או מקום עסקו, הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או נתפרסמה באחד העתונים הנפוצים בתחום העירייה.

מסירת הודעות

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 20 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 3 (ג) והעירייה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 4 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 2 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העירייה או אחרי הרשעתו בדין.

ענשים

8. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרחובות (הדברת עשבי בר)”, תשכ”א—1960.”

השם

יצחק כ”ץ
ראש עיריית רחובות

נתאשר.
ד' בחשוון תשכ”א (25 אוקטובר 1960)
(חמ 78501)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לרחובות בדבר רשיונות לרוכלים והפיקוח עליהם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עיריית רחובות חוק עזר זה:

1. בסעיף 5 לחוק עזר לרחובות (רשיונות לרוכלים והפיקוח עליהם), תשי”ז—1957,¹ במקום סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן זה:

תיקון סעיף 5

„(א) ראש העירייה רשאי לתת רשיון, לקבוע תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.”

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרחובות (רשיונות לרוכלים והפיקוח עליהם) (תיקון)”, תשכ”א—1960.”

השם

יצחק כ”ץ
ראש עיריית רחובות

נתאשר.
י”ח באב תש”ד (11 באוגוסט 1960)
(חמ 897108)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע”ר 1934, חו”ס 1 מס’ 414, עמ’ 1.
² ק”ח 701, תשי”ז, עמ’ 1382.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לרמלה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, מתקינה מועצת עיריית רמלה חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —
"מפעל מים" — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
"רשת פרטית" — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;
"אביזרים" — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;
"מד-מים" — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;
"נכס" — בנין או חלק ממנו או קרקע תפוסה או פנויה;
"מנהל" — מנהל מפעל מים של העירייה, לרבות פקיד אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי העירייה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם; ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;
"צרכן" — אדם המחזיק ברשת פרטית;
"העירייה" — עיריית רמלה;
"רשיון שרברב" — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש העירייה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

רשיון להקמת מפעל מים ולהפעלתו

2. (א) לא יקים אדם בתחום העירייה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש העירייה ובהתאם לתנאי הרשיון.
(ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.
(ג) המחזיק במפעל מים ביום פרוסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש לעירייה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.
(ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת העירייה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
(ה) תאגיד המוכר עודפי מים שלא לצרכים חקלאיים וישלם אגרת רשיון מודרגת לפי כמויות המים הנמכרות כפי שנקבע בתוספת.
(ו) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —
(1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;
(2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקי-הם החקלאיים.

חיבור למפעל מים

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.
(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בצירוף מפה של אותה רשת.
(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת העירייה —
(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת, וכן.
(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

רשת פרטית

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה, לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת האביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן, אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מד-המים.

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה העיריה צינור מים, ישלם לעיריה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

אגרת הנחת צינור מים

6. (א) לא יתקין אדם מד-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.

רכישת מד-מים והתקנתו

(ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת העיריה או באמצעותה מד-מים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית העיריה לרכוש מד-מים לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתו של מד-המים והאביזרים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מד-מים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל

להתקין את מד-המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשיים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) בעד בדיקת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון

מד-מים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת — אם מד-המים תוקן על ידי

עובד העיריה, או את הוצאות התיקון — אם מד-המים לא תוקן על ידי עובד העיריה.

(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד-המים שבחוקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא

לדרוש מהמנהל שיבדוק את מד-המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמד-המים פעל כהלכה,

ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת העיריה אגרת מים בשיעור

אגרת מים

שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת-מים בעד המים שהשתמשו בהם

להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מד-המים כהלכה במשך תקופה מסויימת, רשאי המנהל לחייב את

הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצרוכת הממוצעת

במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה

התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור העיריה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת

אספקת מים
לפי חוזה

מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי

החוזה.

9. המנהל רשאי, באישור העיריה, לחייב צרכן בעל של רשת פרטית להפקיד בקופת

פקדונות

העיריה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת

המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

10. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד-מים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת העירייה.
(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם עם מתן הרשיון לאותה בניה על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גובר העירייה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי העירייה.

11. (א) הוראות סעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהעירייה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) העירייה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהעירייה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

ניתוק החיבור

(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;

(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;

(3) שמתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;

(4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי

אי-תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

חידוש חיבור שנותק

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

הפסקת מים

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת —

- (1) להתקין מדמים, לתקנו, לבדוק, להוציא או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש צינור, ברז או ססתום וכיוצא באלה;
- (2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

שימוש במים

- (ב) לא יבזבוז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.
- (ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום העירייה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט מנהל, במדמים ובמיתקנים המובילים את המים למד המים.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת מים, לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

מכירת מים

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזהם אחר סמוך למפעל מים.

שמירה מפני זיהום

19. (א) ראש העירייה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש העירייה), רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

דרישת תיקונים

(ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחרי דרישת ראש העירייה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית העירייה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי הענין.

20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

רשיון שרברב

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש העירייה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת העירייה אגרה בשיעור שנקבע לו בתוספת.

(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.

מסירת הודעות 21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאלין היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

ענשים 22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א), 6 (ב), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו-20 (א), דינו — קנס 100 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והעירייה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 2 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש העירייה או אחרי הרשעתו בדין.

תחולה 23. תחולתו של חוק עזר זה היא מיום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960) עד יום י"ד בניסן תשכ"א (31 במרס 1961).

השם 24. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמלה (אספקת מים), תשכ"א—1960“.

תוספת

שיעור האגרה בלירות	
500.—	1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים — (א) (סעיף 2 (ד)) — לשנה
50.—	(ב) (סעיף 2 (ה)) — לכל 250,000 מ"ק בשנה
30.—	2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג), (1)) — (1) לבית מגורים
60.—	(2) לעסק
100.—	(3) למפעל תעשייתי
20.—	(4) לגינה ששטחה בדונמים — עד 2 דונם
10.—	לכל דונם נוסף או חלק ממנו
1.50	3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) לפי אורך החזית לכל מטר ולכל מטר מרובע של שטח הנכס, נוסף
0.50	4. אגרת התקנת מדמים (סעיף 6 (ג))
5.—	5. דמי שכירות מדמים (סעיף 6 (ד)) — לחודש
0.40	6. אגרת בדיקת מדמים (סעיף 6 (ה))
5.—	7. אגרת תיקון מדמים (סעיף 6 (ה)) — לחודש
0.60	8. אגרת מים (סעיף 7) — (א) במקום שלא הותקן מדמים — לכל חודש — (1) מקומות מגורים —
1.80	דירה של חדר אחד
2.20	דירה של שני חדרים
0.50	לכל חדר נוסף

6.—	(2) מסעדה, בית קפה — עד 40 מ"ר
8.—	למעלה מ-40 מ"ר
8.—	(3) מאפיה
5.—	(4) מאפיה לעוגות ופיתות
4.50	(5) קיוסק לגוזז
2.50	(6) חנות ירקות, מכולת, אטליו
2.50	(7) חנות דגים
2.—	(8) בתי מלאכה וחנויות אחרות
	(9) משרד —
2.—	חדר אחד
3.—	שני חדרים
1.—	לכל חדר נוסף
1.—	(10) בית מלון — לכל חדר
10.—	(11) מוסך לסיכה ורחיצת מכוניות
1.50	(12) מוסך
0.80	(13) מכוניות מכל הסוגים — לכל מכונית
0.25	(14) רפתות — לכל בהמה
	(15) גינות או משקי עזר —
2.—	עד 100 מ"ר
0.20	לכל 10 מ"ר נוספים או חלק מהם
	(ב) במקום שהותקן מדמים —
1.20	(1) לדירה לחודש בעד 10 מ"ק הראשונים או חלק מהם
0.16	בעד 3 מ"ק מעל 10 מ"ק — לכל מ"ק
0.20	בעד 3 מ"ק מעל 13 מ"ק — לכל מ"ק
0.25	בעד 4 מ"ק מעל 16 מ"ק — לכל מ"ק
0.30	בעד כל מ"ק נוסף מעל 20 מ"ק
	(2) (א) למשקי עזר וגינות, ירקות ועצי הדר בחדשים אפריל עד נובמבר בהגבלה של 6 מ"ק לחודש
0.12	לכל 100 מ"ר או חלק מהם — לכל מ"ק
	(ב) למטעים גלעיניים בחדשים אפריל עד נובמבר בהגבלה של 3 מ"ק לחודש לכל 100 מ"ר או חלק
0.12	מהם — לכל מ"ק
0.12	(3) לצרכי הקלאות לכל מ"ק
0.13	(4) לבניה ותעשייה — לכל מ"ק
10.—	9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג))
3.—	10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לשנה

מ. מ. ל. מ. ד.
ראש עיריית רמלה

נתאשר.
כ' בתשרי תשכ"א (11 באוקטובר 1960)
(המ 897311)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לרמת-גן בדבר הוצאת אשפה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עיריית רמת-גן חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

- „בנין” — בית, צריף, מחסן, חצר מקורה או חלק מהם, לרבות הקרקע שמשמשים בה או שמחזיקים בה יחד עם הבנין כגינה, כחצר או לצורך אחר, ולמעט בית מלאכה או אורווה; „בית מלאכה” — לרבות בית חרושת, מוסך וכל עסק סיטוני או מחסן סיטוני;
- „חדר” — חלק מבנין מסוגר ומקורה ונבדל מיתר חלקי הבנין על ידי מחיצות או כיצא באלה ומיועד למטרות מגורים, למעט מסדרון, חדר מדרגות, מרפסת, מטבח, בית שימוש, אמבטיה או מחסן;
- „אורווה” — לרבות רפת, לול, מכלאה, דיר וכן כל מקום שמחזיקים בו סוסים, חמורים, פרדים, או בהמות אחרות ומשתמשים בו יחד עם אורווה;
- „נכסים” — בנין, בית מלאכה ואורווה;
- „אשפה” — לרבות שיירי מטבח, ניירות, בקבוקים, שברי זכוכית, ענפים, עלים, אפר, פירות או ירקות ופסלתם, קליפות, קופסאות, פחים, סמרטוטים ודברים אחרים העלולים לגרום לכלוך או אי נקיון, למעט זבל, פסולת וחמרי בנין;
- „זבל” — גללי בהמה ושאר אשפה של אורווה;
- „פסולת” — פסולת הנוצרת בבית מלאכה ואינה אשפה ולא זבל;
- „חמרי בנין” — לרבות החמרים שמשמשים בהם לבנין, תיקונו, שינויו, הגדלתו או הריסתו של הבנין, או בקשר עם אותן העבודות;
- „בעל” — לרבות אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא כוח, כסוכן או נאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכר נכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;
- „מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;
- „עירייה” — עיריית רמת-גן;
- „מועצה” — מועצת העירייה;
- „ראש העירייה” — לרבות כל אדם שראש העירייה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
- „המפקח” — אדם שהמועצה מינתה אותו להיות מפקח וכן אדם שהמפקח העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
- „שווי לצורך ארגונה של בנין” — כמשמעותו בסעיף 101 לפקודה.

כלי אשפה

2. (א) בעל בנין חייב להתקין בו או בתצרו כלי אשפה לפי הוראות המפקח בנוגע לצורה, גודל, חומר, מספר, מקום ושאר תנאים שיקבע המפקח, וחייב הוא להחזיקם במצב תקין ולנקותם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישת המפקח ובתוך הזמן שיקבע.
- (ב) לא ישים אדם אשפה אלא לתוך כלי האשפה שהותקנו כאמור ולא ישים ולא ישאיר אשפה מחוץ לכלי האשפה.
- (ג) לא ישים אדם לתוך כלי אשפה זבל, פסולת או חמרי בנין.

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

3. (א) המחזיק באורווה או בית מלאכה חייב להתקין כלי קיבול לזבל או לפסולת לפי הוראות המפקח בנוגע לצורה, גודל, חומר, מספר, מקום ושאר תנאים שיקבע המפקח, וחייב הוא להחזיקם במצב תקין ולתקנם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישת המפקח ובתוך הזמן שיקבע.

(ב) לא ישים אדם זבל או פסולת אלא לתוך כלי קיבול שהותקנו. כאמור ולא ישים ולא ישאיר זבל או פסולת מחוץ לכלי הקיבול.

(ג) לא ישים אדם לתוך כלי קיבול אשפה או חמרי בנין.

העברת אשפה

4. לא יוביל אדם, פרט למפקח, ולא יעביר אשפה, זבל או פסולת מנכס לכל מקום אחר אלא לפי היתר מאת ראש העירייה ובהתאם לתנאי ההיתר.

פתח היתר

5. (א) ראש העירייה רשאי לתת היתר לפי סעיף 4, לסרב לתתו, לבטלו, להתלותו או לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם ולשנותם.

(ב) בכל היתר שניתן לפי סעיף 4 ייקבעו —

(1) השעות שבהן מותר להוציא או להוביל אשפה, זבל או פסולת ;

(2) המקומות שאליהן יוכלו ויורקו אשפה, זבל או פסולת ;

(3) דרכי ההוצאה וההובלה וכן אמצעי ההובלה, צורתם, גודלם ומכנם ;

(4) תקופת ההיתר.

אגרת היתר

6. בעד מתן היתר לפי סעיף 4 ישלם מבקש ההיתר לקופת העירייה אגרה בשיעור המפורש בתוספת.

אגרת הובלה

7. בעד הוצאת אשפה, זבל ופסולת והעברתה על ידי המפקח מנכס ישלם המחזיק לקופת העירייה אגרה בשיעור המפורט בתוספת.

רשות כניסה

8. (א) כל פועלי המועצה שהורשו לכך על ידי המפקח רשאים להיכנס לכל נכס כדי לאסוף ולהוציא אשפה, זבל או פסולת בשעות שיקבע המפקח.

(ב) בעל נכס, או המחזיק בו, יאפשר לפועלי המועצה לגשת על נקלה לכלי האשפה או לכלי קיבול כדי לאסוף ולהוציא אשפה, זבל או פסולת ללא הפרעה.

סמכויות המפקח

9. (א) המפקח רשאי להיכנס לכל נכס על מנת לבדוק אם נתקיימו הוראות חוק עזר זה. (ב) לא מילא בעל נכס או המחזיק אחרי דרישת המפקח לפי הסעיפים 2 או 3, רשאי המפקח לבצע את העבודות ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו בעל, או מאותו מחזיק.

מסירת הודעות

10. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי אדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס שבו דנה ההודעה.

ענשים

11. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה או על תנאי מתנאי ההיתר אשר ניתן לפי חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות הסעיפים 2 או 3 והמפקח לא השתמש בסמכויותיו לפי סעיף 9 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העירייה או אחרי הרשעתו כדין.

12. חוק עזר לרמת-גן (הוצאת אשפה), תשי"ג—1953² — בטל. ביטול
13. תחולתו של חוק עזר זה היא עד יום י"ד בניסן תשכ"א (31 במרס 1961). תחולה
14. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמת-גן (הוצאת אשפה), תשכ"א—1960”. השם

שיעור האגרה בלירות לשנה	תוספת
5.—	א. אגרת היתר לפי סעיף 6
	ב. אגרת הובלה לפי סעיף 7 —
9.90	(1) לגבי בנין המשמש למגורים — לכל חדר
	(2) לגבי בנין אחר —
24.75	(א) קיוסק וכן ביתן עתונים וספרים
29.70	(ב) בית-קפה וכן מסעדה לפי השטח — עד 25 מ"ר
4.96	לכל 10 מ"ר נוספים או לחלק מהם — תוספת של
	(ג) עסק אחר, בית מלאכה או ארווה לפי השטח —
29.70	עד 25 מ"ר
2.48	לכל 5 מ"ר נוספים או חלק מהם — תוספת של
0.66	(3) לגבי בנין ומגרש המשמשים לתעשייה — לכל מ"ר
26.—	(4) לגבי מגרש — עד 600 מ"ר
39.60	למעלה מ-600 עד 1000 מ"ר
49.50	למעלה מ-1000 מ"ר

אברהם קריניצי
ראש עיריית רמת-גן

נתאשר.
י"ט בחשון תשכ"א (9 בנובמבר 1960)
(חמ 89702)

חיים משה שפירא
שר הפנים

² ק"ח 371, תשי"ג, עמ' 1201.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לחצור בדבר רשיונות לרוכלים והפיקוח עליהם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית חצור חוק עזר זה:

1. בסעיף 5 לחוק עזר לחצור (רשיונות לרוכלים והפיקוח עליהם), תשי"ז—1957², תיקון סעיף 6 במקום סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן זה:
- „(א) ראש המועצה רשאי לתת רשיון, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.”
2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחצור (רשיונות לרוכלים והפיקוח עליהם) (תיקון), תשכ"א—1960”.

הלל לנדסמן
ראש המועצה המקומית חצור

נתאשר.
י"ב בחשון תשכ"א (2 בנובמבר 1960)
(חמ 82760)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.
² ק"ח 898, תשי"ז, עמ' 1340.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לרמת-נגב בדבר מניעת רעש

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה האזורית רמת-נגב חוק עזר זה:

איסור הקמת רעש

1. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה האזורית רמת-נגב ולא יניח ולא יגרום שיוקם, בין השעות אחת עשרה בלילה ושש בבוקר, רעש חזק או ממושך או חוזר ונשנה, שיש בו משום הפרעה לאדם הגר, העובד או המצוי בקרבת מקום או לעוברים ושבים, בין שהרעש נעשה בכלי-נגינה, ברמקול, בצפירה, בקריאות או בהקשות וכיוצא באלה, ובין שהוא נעשה בכל אופן אחר.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על עובדיהם של מפעלים, בתי עסק ומקומות שניתן עליהם רשיון לעסוק בתעשייה או במלאכה, כשהם מקימים רעש לצורך ביצוע העבודה באותו מפעל, בית עסק או מקום, ובלבד שהרעש לא יהיה יותר על הדרוש לשם ביצוע העבודה האמורה.

(ג) מי שילד נמצא בפיקוחו חייב למנעו מהקמת רעש כאמור בסעיף קטן (א).

2. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 20 לירות.

ענשים

3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמת-נגב (מניעת רעש), תשכ"א—1960”.

השם

עודד ברזלי

נתאשר.

ראש המועצה האזורית רמת-נגב

כ' בתשרי תשכ"א (11 בספטמבר 1960)

(חמ 85468)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).